

90 SEKUND

LAGT TIL RÆTTIS: Leo Poulsen

SIGNAR Í HOMRUM

Stuttligt at drukkið eina øl við John Lennon

TAÐ HELDUR **SIGNAR Í HOMRUM**, SUM LONGU Í **BARNASKÚLANUM** FÓR AT FÁAST VIÐ **TÓNLEIK**. RØST RIV Í OVNUM ER HANSARA **LÍVRÆTTUR**, OG SO ELSKAR HANN AT **ØSA** SEG UPP UM YMISK **SAMFELAGSVIÐURSKIFTI**

Hvussu tíðliga byrjaði tú at fáast við tónleik?

Eg gekk til gittarundirvísing í skúlanum og byrjaði so í orkestri, tá eg var 13-14 ára gamal. Og so havi eg spælt líka síðani.

Hvør er tín fyrmynd?

Tað, sum eg altíð detti aftur á, er The Beatles. Seinnu árin havi eg eisini fingið áhuga fyri Oasis, men Beatles er nummar eitt.

Hvat einstakt tiltak kundi bøtt sum mest um umstøðurnar hjá tónleikinum?

Brúkt nógv meiri pening upp á musikkskúlaskipanina – og so hevði tað eisini munað almikið, um fíggjarligur stuðul í nógv størri mun varð latin til spælistøð.

Hví klára føroyingar seg so væl í donskum song- og talentkappingum?

Ein danskur sanglærari segði mær einaferð, at danskir næmingar leggja alstóran dent á at ljóða sum onkur ávísur sangari – Celine Dion ella Maria Carey – meðan føroyingar heldur vilja læra og menna sína sangrødd. Tann hugburðurin og so tað, at sangur er so stórir partur av gerandisdegnum í Føroyum, hava nakað við tað at gera.

Hvønn søguliga persón vildi tú hitt?

John Lennon, einki at ivast í. Honum hevði verið stuttligt at sitið og drukkið eina øl saman við.

Hvat er tín lívrættur? Steikt røst riv.

Hvussu heldur tú teg í form?

Eg haldi ikki, at eg eri í form, men tann motiðin, eg fái, er helt gjøgnum tónleikin.

Hvørjum hyggur tú eftir í sjónvarpinum?

Tað, sum er fast, er helst Dagur & Vika, men annars royni

eg at hyggja at The Daily Show hjá Jon Stewart. So er tað dokumentarar og filmar.

Er tú áhugaður í ítrótti?

Ja, serliga fótbólti og hondbólti. EB/Streymi hyggi eg so at siga altíð eftir, og so royni eg eisini at síggja KÍF so nógv sum tilber.

Fylgir tú væl við í samfelagsviðurskiftum?

Ja, tað haldi eg. Og øsi meg lætt um tað sama.

Er tú djóravinur?

Ja, tað haldi eg. Eg eri uppvaksin á einum bóndagarði, so tað kemur av sær sjálvum. Og serliga eru hundar fittir.

Hvar sær tú teg sjálvan um 10 ár?

Hevði eg kunnað sagt, at eg tá livi av tónleiki, so hevði tað verið deiligt. Tað er væl einasta broytingin, eg kundi ynskt mær frá har, eg eri í dag.

UMAFTURAFTURUM HØGNI DJURHUUS

Óvitandi óvitar

Meðan fólkið hugnaði sær við køku og kipsi og Útvarpinum hatta ódnarkvøldið í november, skonkti eg mær ein stóran calvados og setti meg at hugsa.

Tað er mennandi viðhvørt, at hugsa. Men tað lá ikki so væl fyri, tá útsynningshvirvurnar alla tíðina royndu at taka eitt tak.

Hugsaði um USA, har sum alt er størri enn alla aðrastaðni, eisini størri enn í himmiríki. Í sameindu statunum máta tey vindin í kilometrum og tímum. Vit brúka bara metrar og sekund, lítillátin sum vit altíð eru.

Hugsaði um USA, sum nú leitar sær eftir einum landi afturat at leypa á og hertaka og bjarga saman við okkara egna bardagafúsu hermonnum og herkvinnum. Danmark og Føroyar eru alla tíðina í kríggi, sum tey kalla friðarvarðveiting.

Lond, sum eru á targetlist-anum hjá USA, fekk meg eisini at hugsa um, hví Føroyar, sum krækja seg í onnur lond og bidda um samanbering og pengar, ikki spyrja í Norðurkorea. Um ikki Føroyar og Norðurkorea saman kunnu menna eitt vitanarsamfelag, har sum eingin, uttan tey fáu úrvaldu, fær nakað at vita.

Eitt samgonguskjal er dult í fleiri dagar eftir at tað er góðkent og undirskrivað.

Annar hvør føroyingur er limur í fakfelagi, men tey fáa einki at vita um sáttmálasamráðingarnar, sum vara meira enn helvtina av einum sáttmálaskeiði. Hvat er kravt, hvat er boðið, hvør er støðan eftir fyrsta hálva árið?

Vit samráðast fyri teg, siga pamparnir. Javell, javell, um hvat? Tað rakar ikki teg.

Men so breyt ein fakfelagsformaður blóðbrøðra og -systra innsiglið um deyðatøgn. Og tað vóru ikki eiti á tíðindum, sum allir aðrir fakfelagsleiðarar duldu sum politiið dylur mansmorð.

Jú, tey høvdu so sanniliga fagnað okkum í Norðurkorea, og vit kundu gjørt eitt joint venture, sum vit royndu so óført fyri 25

árum síðani. Men tá saman við londum, sum ikki vilja vita av okkum, tí tey eru komin nógv longri enn vit. Latið okkum royna Norðurkorea. Vit gera saman eitt óvitanarsamfelag. Vit er lætt at bera, óvitan nógv lættari. Og so gráta vit afturvið.

Hugsaði eisini um, hvussu sinniligr og ónervaðir føroyingar altíð eru.

Heldur ikki ein jólaódn ein mánað fyri jól ella á jólum tekur okkum av fótum. Vit hugna okkum.

Tað ræður um ongantið at skunda sær. Ikki at fara fram eftir fummum, tí so kemur einki líkinda úrslit burturúr.

Tak sáttmálasamráðingarnar aftur. Báðir partar sýna ábyrgd. Lónardeildin sigur, at hon bíðar eftir fakfeløgnum, hon fer ikki at gera nakað av sínum eintingum. Hetta eru samráðingar millum tveir partar.

Fakfeløgini siga, at tey bíða eftir Lónardeildini. Tey fara ikki at gera nakað av sínum eintingum. Hetta eru samráðingar millum tveir partar.

Sá herfyri eitt uppskot um at áseta við lóg, at sáttmálasamráðingar eru lidnar hálvan mánað, áðrenn galdandi sáttmáli fer úr gildi. Eru samráðingarnar ikki lidnar tá, taka semingsfólk við og gera samráðingarnar lidnar.

Tvætl. Hetta er at gera seg inn á fakfelagsfrælsið og arbeiðsgevarafrælsið. Løntakarar og arbeiðsgevarar kunnu saktans bíða til eina ferð í februar ella mars eftir at fáa at vita, hvør lønin var 1.oktober árið fyri.

Tað er ikki lótuverk at finna fram til einki prosent, og onkrar sømdir, sum gera sáttmálan góðan á umhvørvisvinaliga pappirinum. Altíð gott at eiga til verri ár. Verri ár?

Tað var, veit eg av egnum royndum, alt annað enn lætt at ganga millum húsini í Havn hetta ódnarkvøldið og eisini ódnarmorgunin eftir ódnarnáttina.

Ein calvados afturat, kanska? Ja, takk, svaraði eg mær sjálvum. Ein stóran, takk.